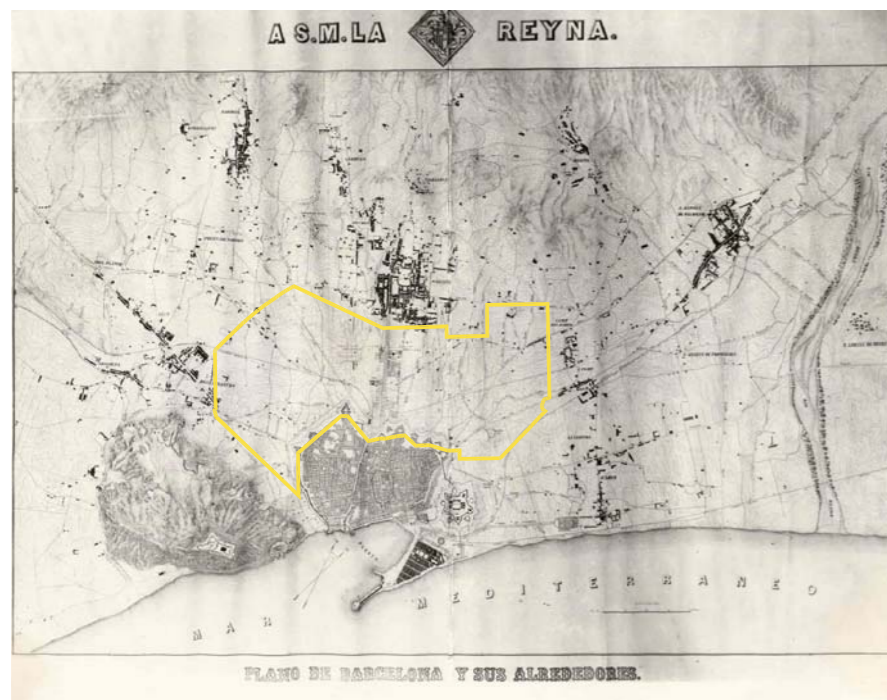

OBJECTIU DEL PROJECTE

El projecte que ens ocupa es la concreció de la nova seu del Col·legi de Farmacèutics de Barcelona. El programa complementari tracta l'us residencial públic(hotel) vinculat a l'us del col·legi, formulant la nova estació de metro d'Arc de Triomf (línia vermella) i Renfe, i l'actuació a l'espai lliure interior d'illa. El terreny s'ubica a l'Eixample a tocar al casc antic de la ciutat, en concret al xamfrà oest de l'Avinguda Vilanova i del carrer Roger de Flor.

ANTECEDENTS HISTÒRICS

PLA DE BARCELONA AL 1850

e 1\100.000

El pla de Barcelona, al segle XIX, estava constituït per finques dedicades al cultiu tan de secà com de regadiu, i la formació durant segles de les torrentades i rieres de la Serralada de Collserola, van constituir els límits físics de les propietats agrícoles.

L'evolució i l'alt creixement demogràfic de la ciutat emmurallada, van possibilitar l'expansió de la ciutat cap a l'extraradi, on es formaren diverses viles entre les que destacaren les Viles de Gracia, Horta, Sarrià i Sants. L'ubicació de la Vila de Gracia, en una posició privilegiada respecte la ciutat antiga, van fer d'aquesta una vila de Menestrals i algunes grans peces industrials.

El creixement desenvolupat a tot el llarg d'aquell segle, es produeix per juxtaposició de noves urbanitzacions afegides al nucli inicial, mostrant-se amb una estructura formal similar. La parcelació, de solars petits i de dimensions regulars es desenvolupava al voltant d'una plaça.

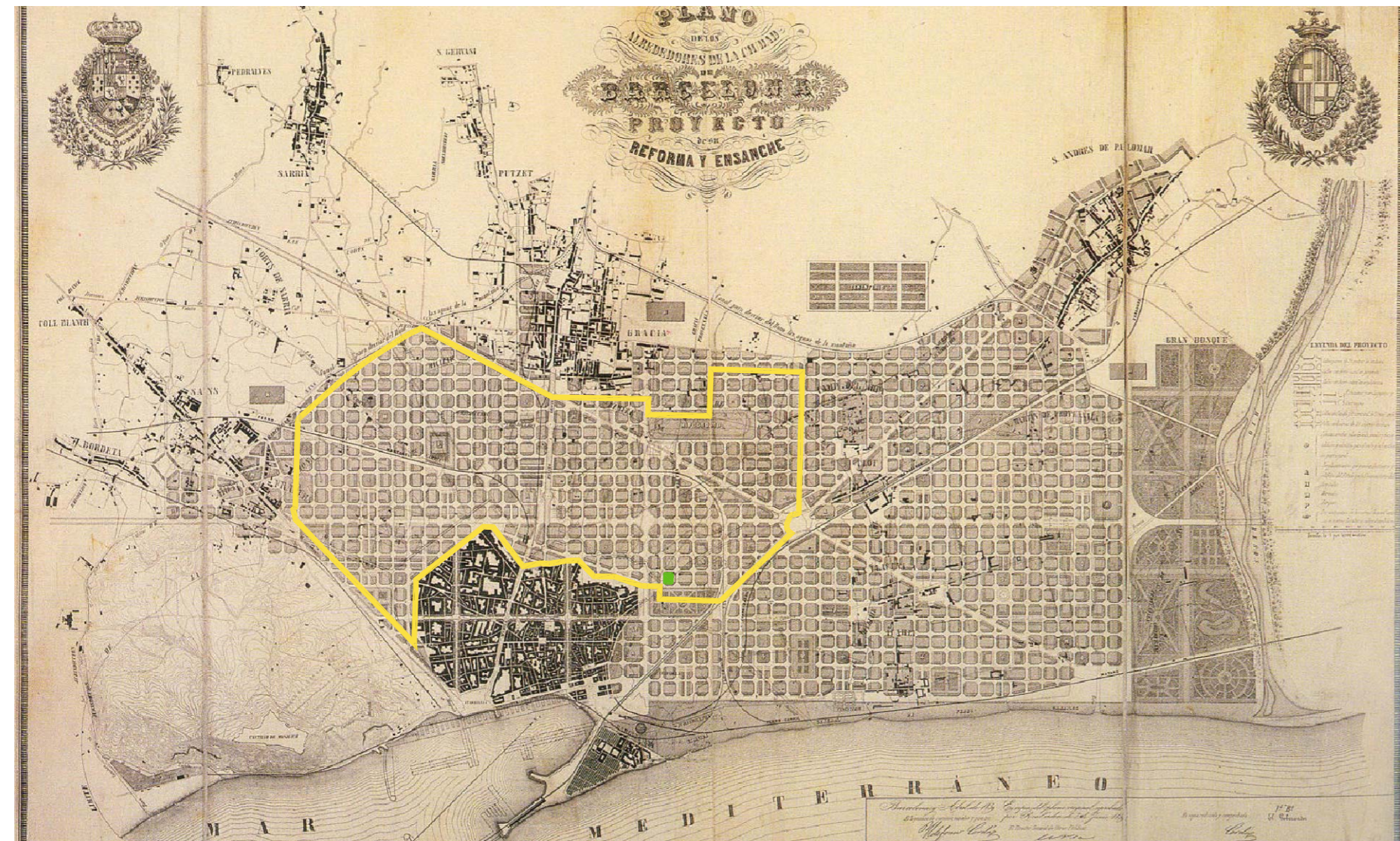
El gran èxit d'aquestes iniciatives van esgotar el territori de la vila, i provocà l'annexió a la ciutat de Barcelona, que implicà la institució d'una normativa municipal, amb ordenança edificatòria de ciutat, amb una estructura urbana i de parcelació més gran. Aquest fet implicà la alta densificació que avui en dia pateix el barri.

Les tipologies clàssiques de la vila, son les **cases artesanals**, que es constituïen de planta baixa destinada a l'ofici del propietari, i una planta pis destinada a habitatge. La unitat de parcelació mínima, es considera d'aproximadament 4.00 m, per imposició dels materials emprats.

L'evolució constructiva, va formalitzar noves tipologies, i les parcel·les s'agrupaven i es subdividien, formant el que avui en dia anomenem **cases de carrer**. Bàsicament es tracta d'edificacions plurifamiliars en propietat, sense pati interior d'illa, i amb alçades genèriques de planta baixa i quatre plantes pis.

El pla de Barcelona, a finals del segle XIX, experimenta la iniciativa urbanitzadora per ampliar la ciutat, que es plasma amb el projecte realitzat per en Ildefons Cerdà, que proposava una imatge de Barcelona innovadora, que incorporava els diferents nuclis de població o viles, del voltant del pla, on es proposava una malla ortogonal, d'orientació cardinal a les diagonals de l'illa.

PROJECTE DE REFORMA I EIXAMPLE DE BARCELONA, 1959

e 1\50.000 0 1000 (m)

La visió futurista del mestre Cerdà, perdura fins avui en dia, en una magnífica xarxa viària, que en el seu temps es considerà excessiva, per la gran amplada dels carrers, i que amb l'introducció del xamfrà clàssic, millorava la circulació. Es destacable la formulació, de tot un estudi sobre les condicions higièniques de l'estructura edificatòria, que malauradament, no es portà a terme, degut a la substitució dels principis bàsics d'urbanització que preveïen una densitat òptima per el correcte assoliment i transpiració del teixit urbà.

Les successives transformacions que han provocat les diverses normatives posteriors, ens deixen com herència un Eixample altament densificat, incloent aquells espais interiors d'illa no edificables i pensats per el gaudir de la població, i que actualment són espais deficients, amb un alt nivell d'autoconstrucció consolidat. La tendència actual, es a la recuperació d'aquests espais, i a tornar a l'origen del Pla Cerdà.

La urbanització de les illes, es realitzà per diferents models, on destaquen els models a quarts, de la creu, del pati, de la banda i dels passatges. La illa en estudi, es del model dels patis, que deixava senceres o partides les cantonades, més codiciades, i disposava ortogonalment la resta de parcel·les cap als carrers que l'envoltaven.

Les tipologies clàssiques de l'Eixample són inicialment les **cases de carrer**, que es constituïen de planta baixa destinada a comerç, i quatre plantes pis destinades a habitatge. L'experiència edificatòria de les viles, van induir a la unitat de parcelació mínima, formada per dos cruïlles d'aproximadament 4.00 m, però que amb el transcurs del temps es varen agrupar i subdividir, donat pas a noves tipologies. Els avenços tecnològics van provocar un gran canvi formal i estructural, que va permetre una més àmplia flexibilitat de configuració.

Aquest canvis econòmics i socials, van donar pas a noves tendències de tinença, en les que el promotor s'edificava el seu edifici, ocupant la planta anomenada principal, i llogava la resta de plantes. Això dona pas a una nova denominació que són les **cases de renda**. L'evolució de la part central de l'Eixample, donada la circumstància de l'emplaçament de grans empreses internacionals, i de la configuració d'un nou centre de negoci, implica un canvi del caràcter residencial propi cap a una transformació a us d'oficines i representació.

Al mateix temps, el gran fluxe de ciutadans que visiten aquesta zona de la ciutat, fan que hi hagi una gran implantació comercial, que arriben a ocupar, la totalitat de l'illa en planta baixa i soterranis.

La consolidació total del barri, va fer que es necessités nou sol urbà, anant a les considerades perifèries, que juntament amb l'escassetat de sòl i l'aparició estel·lar del formigó, van provocar tot una revolució de l'Arquitectura i l'Urbanisme, que necessità de una nova formulació de l'habitatge.

Aquest fet, va justificar l'adopció de noves estructures urbanes, confiant amb les experiències estrangeres de grans especialistes, que adopten la construcció de **cases en bloc**, amb grans espais lliures i forta densificacions concentrades en alçada.

EVOLUCIÓ DE L'EIXAMPLE EN EL TEMPS

